

ת"פ 44027/05/15 - מדינת ישראל נגד אורן סקורסקי, מור גנון

ת"פ 44027-05-15
07 ינואר 2016

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

1..אורן סקורסקי (עצור בפיקוח)
2..מור גנון

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - ענבל אביב

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - גלילי

[פרוטוקול הושמט]

מז דין

הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, שהוצג בבית המשפט ביום 30.7.15 ואשר כלל תיקון מהותי בכתב האישום. באותו מועד הודיעה התביעה כי עתירתה למאסר בכלא ורכיבים הרתעתיים, אך בכל מקרה ידחה לקבלת תסקיר ועם קבלת התסקיר ישובו הצדדים להידבר.

הנאשם הורשע בשני אישומים כמפורט:

ב- 3.3.15, שעה 16:36 לערך, התקשר י.ר., שהופעל כסוכן משטרה סמוי, לנאשם, על מנת לרכוש ממנו סם מסוכן מסוג קנבוס, וביקש עשיריה, כלומר, 10 גרם קנבוס. הנאשם אישר כי יכול להשיג את הסם, אך יערך זמן. לאחר מכן קיימו מספר שיחות טלפון לצורך תיאום מפגש וקביעת המחיר, והוסכם כי יפגשו ברח' תל-חי, באשדוד, כדי למכור לסוכן

עמוד 1

קנבוס במשקל 10 גרם, תמורת תשלום סך של 1,100 ₪. בהמשך, בשעה 18:30 לערך, הגיע הסוכן למקום המפגש והמתין לנאשם, שהגיע כעבור מספר דקות, נוהג ברכב סיטרואן. הסוכן נכנס לרכב ובמהלך הנסיעה לקח מהנאשם סם מסוכן מסוג קנבוס, במשקל 9.6 גרם נטו, תמורת תשלום 1,100 ₪ - עבירה של סחר בסם מסוכן.

ב- 15.3.15, בשעה 15:45 לערך, התקשר הסוכן לנאשם כדי לרכוש סם מסוכן מסוג קנבוס, וביקש 10, 15, 25, כלומר, 25 גרם מחולק ליחידות של 15 ו- 10 גרם. הנאשם אמר שיבחן אם יכול להשיג את כמות הסם מאביב אלמוג. בשעה 15:50 לערך, התקשר הנאשם לסוכן ומסר כי הוא יכול להביא לו את הסם במחיר 100 ₪ לגרם, והם קבעו להיפגש מאוחר יותר. בשעה 16:49 לערך, התקשר הנאשם שוב לסוכן, ומסר כי ניתן להקדים את המכירה, אלא שהוא עצמו לא מצליח למשוך כסף כדי לרכוש את הסם מהאחר, ולכן ביקש מהסוכן כי יביא לידייו את הכסף כדי שהנאשם עצמו ילך ויביא את הסם. הסוכן מסר לנאשם שהוא דורש לקבל את הסם לפני שמעביר את הכסף, ולכן סיכמו להיפגש וכי הסוכן ילך עם נאשם 2 וימתין לו ברכב, בעת שהנאשם יביא את הסם. בשעה 17:30 לערך, הגיע הסוכן לסטאר סנטר באשדוד, והמתין לנאשם, שהגיע כעבור מספר דקות נוהג ברכב. הסוכן הצטרף אליו, והם נסעו למקום מגוריו של אביב אלמוג. הסוכן סירב למסור לנאשם את מלוא הסכום בטרם יראה את הסם והעביר לו רק 1,000 ₪. הנאשם יצא מהרכב למספר דקות, וכשחזר העביר לידי הסוכן סם מסוכן מסוג קנבוס, במשקל 23.2 גרם נטו, מחולק לשתי יחידות כפי שנתבקש, ובתמורה מסר הסוכן לנאשם 1,500 ₪ נוספים. הנאשם יצא מהרכב בשנית וחזר כעבור מספר דקות והסיע את הסוכן בקרבת מקום, שם ירד מן הרכב - עבירה של סחר בסם מסוכן.

עברו של הנאשם נקי.

מהתסקיר עולה כי הנאשם בן 20, רווק, שירת בצבא כחשמלאי מטוסים ובמקביל עבד בפיצריה. על רקע גירושי הוריו בהיותו בן 9 התקשה לגבש זהות אישית, נמצא בבלבול וזה הוביל לניסיון לבסס מקום מבחינה חברתית, גם במחיר של טשטוש מערכת הערכים, וקושי בשמירה על גבולות החוק. כמו כן הוא נאלץ לצאת לסייע לאמו כלכלית מגיל צעיר. השכלתו כוללת 12 שנות לימוד ותעודת בגרות חלקית. הנאשם שולל שימוש בסמים ובאלכוהול.

שירות המבחן התרשמו כי הוא מתקשה להבין את המניעים לביצוע העבירות ומיחס זאת לפזיזות, העדר שיקול דעת וקשרים חברתיים עם משתמשים בסמים. הם התרשמו כי האלמנט הכספי הכרוך בסחר היווה גורם פיתוי וכי התקשה להציב גבולות להתנהגותו.

הם ציינו כי הנאשם ביטא חרטה ומוטיבציה לשיקום, בכך שיחזור למסגרת הצבאית ובהמשך ישתלב בלימודים. הם התרשמו כי משקיע מאמצים בקידום המטרות האלה ואף פנה לוועדה צבאית לאפשרות חזרתו לצבא. כמו כן, הוא משקיע בלימודים בביתו להשלמת בגריוות, והתרשמו כי ההליך המשפטי והמעצר היוו גורם מרתיע משמעותי.

הנאשם שוחרר בתנאי מעצר בית עם אפשרות לצאת לעבוד וכן צו פיקוח מעצרים. הוא שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית והגיע לכל המפגשים, והצליח להיתרם, בכך שעשה מאמצים להבין את החלקים הבלתי נורמטיביים בהתנהגותו, שהובילו למעורבותו בפלילים. הוא שיתף במחשבותיו ורגשותיו בפתיחות ולקח חלק פעיל בקבוצה. כמו כן, מסר דגימות שתן שנמצאו נקיות. ניכר כי בטיפול הקבוצתי האתגר המרכזי שלו היה ליצור מוקד שליטה פנימי וגבולות, לצד יכולת לקחת אחריות.

שירות המבחן התרשמו כי יש לו יכולת לתפקוד חיובי, למרות עברו המשפחתי המורכב כתוצאה מאי יציבות של התא

עמוד 2

המשפחתי.

בתקופת מעצר הבית הצליח לשפר את הקשרים הבינאישיים עם הוריו ובני משפחתו ולגבש תובנות, ולהציב יעדים לשאיפות.

הם ציינו כי מדובר בבחור צעיר שאיננו בעל דפוסים התמכרותיים-עבריינים והם מעריכים כי הסיכון נמוך להישנות עבירות בעתיד, בעוד הסיכוי לשיקום גבוה.

לאור האמור, ממליצים להימנע מהרשעה, ולהסתפק בעונש חינוכי של צו של"צ בהיקף של 300 שעות בהוסטל "גיל הזהב", וכן התחייבות כספית.

התביעה עותרת למאסר ומפנה למתחם עונשי הנע בין 12 - 24 חודשים לכל אישום בהתחשב בנסיבות ובסוג הסם, וכן מאסר מותנה, קנס ופסילה. כמו כן, מבקשת להכריז עליו "סוחר סמים" ולחלט את רכבו. לדברי התובעת, מדובר בשני אירועים שונים בהם סחר בסם מסוכן תוך שימוש ברכב כשהרכב שימש, מעין משרד ניד, כשעסקה אחת בוצעה בתוך הרכב. לטענתה, אין דרישה של קשר בין הכמות שנתפסה והרווח שהפיק, לבין שווי הרכב לצורך החילוט, ומפנה לפסקי דין בנושא חילוט הרכב.

כמו כן טוענת כי אין הצדקה, למרות גילו הצעיר, עברו והמלצת שירות המבחן, לחרוג לקולא באופן המומלץ על ידי שרות המבחן, ומפנה לפסיקה בעניין זה.

לעומתה, הסניגור מפנה לפסיקה במקרים של סחר בסמים ואפילו בנסיבות חמורות יותר, לטענתו, שבהם העדיף בית משפט סיכויי השיקום של נאשם צעיר על אינטרס ההרתעה. לטענתו, מדובר בתקופה קצרה בחייו בה מעד למשך 12 ימים, וכי לקח אחריות על כך. הוא היה עצור כ- 45 ימים ובהמשך שוחרר בתנאים מגבילים, ורק לפני כ- 4 חודשים הוקלו תנאי מעצר הבית. לדבריו הוא אינו בעל דפוסי חשיבה והתנהגות עבריינים וגם בחקירה הודה מיד. ההליך הפלילי והמעצר היוו מבחינת הנאשם סטירת לחי שיכולה להוביל למפנה חיובי, שכן מתכוון לשוב ולשרת ולהשלים לימודים. לטענתו, מידי שבוע הנאשם מקבל שיעורי עזר במתמטיקה כדי לגשת לבחינת הבגרות והנאשם זועק לרחמי בית משפט לאחר שהודה כי טעה ומבקש הזדמנות. לדבריו, לא מדובר בסם קשה או בכמויות גדולות ולתביעה לא היה מידע מודיעיני מוקדם כי הנאשם סוחר בסמים אלא הגיעו אליו באמצעות אחרים. טוען שאמו נקלעה לקשיים כספיים קשים, פשטה את הרגל, והוא רצה לסייע לה. בחור צעיר שהתפתה ואשר עתידו עדיין לפניו.

הסניגור סבור שבכך מתמלאים כל הפרמטרים שנקבעו **בהלכת כתב** המצדיקים הימנעות מהרשעה, למעט חומרת העבירות. כמו כן, מבקש שלא לחלט את הרכב הרשום על שם הנאשם.

קצינת המבחן חזרה על ההמלצה להימנע מהרשעה לאור סיכויי השיקום הגבוהים והמוטיבציה והרצון שמבטא הנאשם ולאור העובדה כי הרשעה תפגע בו, אם בכוונתו לחזור לשרת בצבא. לדבריה, יש מקרים שהצבא מחזיר מי שסחר בסמים בהתאם לאופן שבו הסתיים ההליך המשפטי ולכן, יש חשש לפגיעה ממשית בעתידו אם יורשע.

שמעתי גם את הנאשם שתיאר כי עבר סיוט בחצי השנה האחרונה, מהמעצר ועד מעצר הבית, וכי הוא הפנים את חומרת העבירות. לדבריו, כיום הוא כבר לא שייך לעולם הזה ויצא ממנו ומבקש התחשבות כדי להתחיל את חייו ללא כתם של הרשעה.

באשר להמלצה להימנע מהרשעה:

כבר בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, (פ"ד נ(3) 682) פסק בית המשפט העליון בעמ' 683 כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

על הלכה זו חזר בית המשפט העליון, מפי כבוד השופטת א' פרוקצ'יה, בע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**, (פ"ד נד(3) 685, 689):

ההמנעות מן ההרשעה הופכת, כמובן, באופן תיאורטי לקשה יותר ככל שהעבירה חמורה יותר ... כאשר מדובר בשורה של עבירות חמורות ... הופך עניין התחליף לענישה המצויה, לנושא קשה עוד יותר ליישום" [בר"ע 432/85, רומנו נ' מד"י, (תק-על 85 (3) 737)].

בבואו לשקול את האפשרות של הימנעות מהרשעה, מצווה בית המשפט לשקול גם את הצורך **בהרתעה אפקטיבית של עבריינים אחרים, ואת האינטרס הציבורי** (ע"פ 2083/96 הנ"ל בענין **כתב** (פד"י נ"ב (3) 337, 341); ע"פ 2669/00 הנ"ל בענין **פלוני**; ע"פ (מחוזי ת"א) 1134/94 הנ"ל, וע"פ 1356/94 **מדינת ישראל נ' ג'ורג'** (לא פורסם).

בעבירות חמורות, כגון סחר בסמים, חייב בית המשפט **"להטביע חותם פליליות"** על ידי הרשעת נאשם, שאם לא כן עלול הוא להעביר מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא **"נסלחת"** [ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**, (פ"ד מז(3) 821, 835)].

המשנה לנשיא, כבוד השופט ש' לוי, פרט **בהלכת כתב** (ע"פ 2083/96 הנ"ל), **קבע קווים מנחים, שאינם ממצים, להימנעות מהרשעה, ככל שמדובר בהיבט השיקומי של הנאשם, ואלו הם:**

(א) **האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם;**

(ב) **מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה;**

(ג) **מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד;**

(ד) **מידת הפגיעה של העבירה באחרים;**

(ה) **הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות;**

(ו) האם ביצוע העבירה על-ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית?

(ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה; האם הוא מתחרט עליה;

(ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם;

(ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם (שם, בעמ' 334).

ואולם המשיך כי נגד שיקולים שיקומיים אלו יש להביא בחשבון גם שיקולים שבאינטרס הציבור, השמים דגש על חומרת העבירה ונסיבותיה, כמו גם על האפקט הציבורי של ההרשעה, וכדבריו:

"הכלל הוא שיש להרשיע נאשם שעבר עבירה, ומי שטוען את ההיפך שומה עליו לשכנע את בית המשפט ששיקולי השיקום גוברים במקרה האינדוידואלי על השיקולים שבאינטרס הציבורי".

בע"פ 2669/00 הנ"ל, בעניינו של פלוני, סיכמה כבוד השופטת א' פרוקצ'יה את ההלכות בנושא כדלקמן, (בעמ' 690):

"משמתבקש בית-המשפט לשקול אימתי יחיל את הכלל המדבר בחובת הרשעה ומתי יחיל את החריג בדבר הימנעות מהרשעה, נדרש איזון שיקולים המעמיד את האינטרס הציבורי אל מול נסיבותיו האינדוידואליות של הנאשם. בראיה כוללת, נשקל מן הצד האחד הצורך במיצוי של ההליך הפלילי בדרך של הרשעת העבריין כדי להשיג בכך, בין היתר, את גורם ההרתעה והאכיפה השיוויונית של החוק. שיקול ציבורי זה פועל במשנה תוקף ככל שחומרת העבירה גדולה יותר, והנזקים לפרט ולציבור מביצועה גוברים".

במקרה שבפני לא מדובר במעידה חד פעמית המצדיקה אולי עמדה סלחנית כלפי מי שסרח, אלא שני אישומים חמורים במועדים שונים .

הטענה כי ברצון הנאשם לשוב ולשרת בצבא וכי הרשעה מונעת זאת, אינה טענה, שכן מסגרת השרות בצה"ל קשה, בעיקר למי שמתקשה לעמוד בגבולות חיצוניים ולכבד בעלי סמכות. צה"ל איננו עיר מקלט לעבריינים הפוגעים בחברה ושמים האינטרס הפרטי הצר שלהם לפני האינטרס הציבורי. הנאשם כזכור, לא ביצע העבירות על רקע התמכרות ולצורך מימון מנתו, אלא משיקול קר ומחושב, על רקע מצוקה כלכלית, לצורך עשיית רווח כספי קל, על חשבון הבריאות הפיסית והנפשית של ציבור חלש, ציבור המכורים .

סביר להניח שמצבו הכלכלי לא השתפר מעת היותו עצור, אלא הורע, ויורע אף יותר אם יגויס. הפיתוי להרוויח שוב ממעשי עבירה לא יאווין אם היחס כלפיו יהא סלחני. האינטרס הציבורי ללא ספק דורש כי במקרה זה שההרשעה תיוותר על כנה.

באשר למתחם העונשי הראוי:

הערך החברתי המוגן, הינו החובה להגן על בריאותו ושלומו הפיסי והנפשי של הציבור, והצורך למנוע הפגיעה והנזק לחברה, הנגרמים מהתופעה הקשה רבת השנים של ההתמכרות לחומרים פסיכו-אקטיביים, משני תודעה. הנזק נגרם גם במעשי עבירה, הנלווים לעבירה זו, ונובעים מהצורך להשביע הרעב הבלתי נדלה לחומר הממכר. הסכנה הנשקפת לכן ממי שמהווה חוליה בשרשרת הפצת הסמים, ידועה, ולא בכדי קבע המחוקק בצד העבירה מאסר לתקופה ארוכה של 20 שנה.

המחוקק לא הבחין בעונש, בין סוגי הסם או כמויות הסם, ובתי המשפט נוהגים להחמיר ככל שהכמות גדולה יותר ומעשי הסחר רבים יותר.

התביעה הפנתה לת.פ. 5408-03-12, בית משפט שלום באר שבע, בגין 3 אישומים של סחר בסם מסוכן מסוג חשיש בכמויות גדולות, נדון הנאשם ל- 30 חודשי מאסר, לאחר שבית משפט התחשב בגילו הצעיר, לקיחת האחריות, העובדה שמדובר במאסר ראשון, ועוד.

כמו כן, הפנתה לעפ"ג 60916-03-14 (מחוזי-מרכז), **ערן סעדי נ' מדינת ישראל**. שם הנאשם הורשע בעבירה של גידול סמים, וב- 3 עבירות של סחר בסם מסוכן, ונגזר דינו ל- 26 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי ציין שהעונש סביר ואינו חורג בשום פנים ממתחם הענישה הראוי. גם הקנס בסך של 12,000 ₪ סביר, אף שדחו את תחילת התשלום לאחר המאסר כדי לאפשר לו לעבוד. כמו כן, הותירו בעינם את יתר רכיבי גזר הדין.

כמו כן הפנתה לת.פ. 165/12, 3 אישומים של סחר בסם מסוכן לסוכנת וכן בקשה לחילוט 4 כלי רכב, מכשיר טלפון וכסף. שם נגזר דינו ל- 15 חודשי מאסר וחולטו 3 כלי רכב מתוך הארבעה.

באשר לבקשת חילוט הרכב- התביעה הפנתה לת.פ. 34012-01-14, **מדינת ישראל נ' אמיר אלסעדי**. באותו עניין הנאשם הורשע בעבירה של סחר במסגרת הסדר טיעון, ונגזר דינו לשנת מאסר. במסגרת ההסדר הוסכם כי הטיעונים לעניין חילוט הרכב ישמעו בנפרד. הנאשם טען שהרכב אינו שלו אלא רשום על שם אחותו, שלכן נשמעה בבית משפט. בית משפט מצא כי הרכב רשום באופן פורמאלי בלבד על שם האחות, אך הבעלות האמיתית והחזקה אמיתית בו, הן של הנאשם, שרכש את הרכב לצרכיו שלו. כמו כן, לא מצא טעם מיוחד שיש בו למנוע מתן צו לחילוט הרכב והורה על חילוטו לאוצר המדינה.

הסניגור הפנה לתמצית פסיקה מסקירה משפטית מבתי משפט שלום שונים.

בת.פ. 1563/05 **מדינת ישראל נ' קנדינר** הנאשם הורשע באספקת סם לקטינים. הנאשם בחור צעיר שעברו נקי, ובית משפט נמנע מהרשעה כדי לאפשר גיוסו לצה"ל, תוך העדפת האינטרס השיקומי.

ת.פ. 2800/05 **מדינת ישראל נ' כורך**. סם בסם מסוכן ותיווך בו. שותפו נדון לעונש מקל באופן קיצוני ובית משפט נמנע מלהרשיעו עקב רצונו להתגייס ליחידה קרבית.

ת.פ. 3886/04 **מדינת ישראל נ' פרץ**. שתי עסקאות סחר לשוטר סמוי. הנאשם נגמל, אדם צעיר, ללא עבר, הביע חרטה. בית משפט נמנע מלהרשיעו.

ת.פ. 3748/03, **מדינת ישראל נ' דבורקין**. הנאשמת הודתה בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית, ניסיון לסחור בסם וניסיון להכניס סמים לכלא. היא החלה בשירות צבאי, שינתה אורח חייה ובית משפט נמנע מהרשעה ועוד.

כמו כן, מפנה לת.פ. 44597-02-13, **מדינת ישראל נ' שאגן**. 3 עבירות של סחר בסם מסוכן והחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית. בית משפט ציין כי המניע היה רצונו לרצות את הסוכן, שראה בו ידיד, ולא בהכרח מבצע כסף, וכי העסקאות בוצעו ביוזמת הסוכן. בשל כוונת הנאשם לפתח קריירה בחו"ל, נמנע בית משפט מלהרשיעו.

ת.פ. 9050-04-13, **מדינת ישראל נ' פלוני**. 4 עבירות של סחר בסם מסוכן. נקבע שמדובר במקרה יוצא דופן ובנזק עצום שעלול להיגרם לו במישור המשפחתי והתעסוקתי ולכן בית משפט נמנע מהרשעה.

ת.פ. 4728/03 **מדינת ישראל נ' קדוש**. החזקת סם שלא לצריכה עצמית בשני אירועים ואספקת סם. בית משפט נמנע מהרשעה.

המדיניות העונשית שנקבעה על ידי ביהמ"ש העליון, עת מדובר בסוחר סמים צעיר בהליכי שיקום, הינה כפי שזו באה לידי ביטוי כבר בע"פ 966/94, **אלי אמזלג נ' מד"י**, (ת"ק על" 95 (4) עמ' 176, 184):

"ככלל, ראוי ליתן לאדם צעיר, המבקש לשנות את אורח חייו, את ההזדמנות לזנוח את העיסוק בסמים ולשקם את חייו.

ברם, כנגד השיקול האישי, עומד במקרה דנן שיקול ההרתעתיות כשלצידו הגורם החינוכי. נגע הסמים אוכל באוכלוסיה שלנו בכל פה; והחברה הכריזה מלחמת חורמה, ומצפה שהעונשים שייגזרו ע"י בתי המשפט בשל עבירות סמים, ישתלבו במאבק הכולל להדברת הנגע.

עונש הולם למחזיקי סמים, שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לפגוע בהכרת הכל את החומרה היתרה שאנו מייחסים להפצת הסמים ולהרתיע עבריינים בכח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו, ניתן להשיג רק ע"י הטלת עונשים חמורים; ולעניות דעתי - השיקולים האישיים של שיקום העבריינים חייבים לסגת מפני השיקולים של טובת הכלל".

בברע"פ 6794/05 שמעון טובול נ' מד"י, נדון הנאשם בביהמ"ש השלום בעבירה של סחר בסם מסוכן, החזקת סם שלא לצריכה עצמית והכשלת שוטר. ביהמ"ש הטיל עליו 24 חודשי מאסר בפועל, כולל הפעלה של תנאי, למרות המלצת שירות המבחן להימנע ממאסר בשל הליך הגמילה שעבר. ביהמ"ש המחוזי ציין כי במאזן בין האינטרס הציבורי מחד ואינטרס המבקש בהמשך שיקומו, אינטרס הציבור גובר. בית משפט עליון מפי כב' השופט ג'ובראן דחה הבקשה וכדבריו:

"אמונתו של המבקש בכך שביהמ"ש ימנע מלגזור עליו תקופת מאסר בפועל, באם יצעד בנתיב השיקומי שהותווה לו, אינה יכולה לעמוד לו אל מול אינטרס הציבור שבנשיאתו באחריות למעשיו.

יש לקוות, כי המבקש לא יזנח הדרך המבורכת אליה פנה, וימשיך לצעוד בה גם למרות האמור".

בברע"פ 5214/08, טל בן אהרון נ' מדינת ישראל, המבקש נדון בגין עבירת סיוע להחזקת סם שלא לצריכה עצמית, קנבוס במשקל העולה על 52 ק"ג בתוך 5 שקים, וכן עבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. שירות המבחן המליצו לבטל את ההרשעה ולהסתפק בשל"צ. ביהמ"ש דחה ההמלצה וגזר דינו ל-12 חודשי מאסר, תוך העדפת האינטרס הציבורי על פני השיקום. ביהמ"ש המחוזי נעתר חלקית לערעור וצמצם תקופת המאסר ל-8 חודשים.

בית משפט עליון, מפי כבוד השופט ג'ובראן דחה הבקשה, תוך שאזכר את ברע"פ 11609/04, **מותנה נגד מדינת ישראל**, שם נקבע כי:

"דבר אחרון נזכיר ונזכור כי המבקש הורשע בסיוע להספקת סם וסיוע להחזקת סם. גם אם היה לא יותר מאשר זנב לאריות, הרי שבסיוע אותו הגיש לסוחרי הסמים שימש המבקש- ביודעין- חוליה חיונית בשרשרת ההפצה של הסם. מספקי הסמים, מפיציהם וכל המסייעים להם אנשים מסוכנים הם לסביבה ולקהילה, וכבר בע"פ 284/79 מדינת ישראל נגד רוימי ואח' (פ"ד ל"ד (3) 527,529) ציין ביהמ"ש כי "אלמלא המפיצים את הסם לקהל הצרכנים- לא היו סיטונאי הסם יכולים לעסוק במלאכתם הבזויה". כך הוחמרה הענישה לא רק של מפיצי הסם, אלא גם של הסייענים והבלדרים המאפשרים את ביצוע העברות."

המתחם העונשי שנקבע על ידי בעבר הינו מאסר בין 6 ל- 18 חודשים לעבירה אחת של סחר בסם מסוכן או החזקה בו למטרת סחר, כל מקרה על פי נסיבותיו, דהיינו, בהתחשב בכמות הסם, התמורה, התחכום, השיטתיות, וכיוצא ב.

אף שעל פי תיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז- 1977 רשאי בית משפט לחרוג מהעונש ההולם בשל שיקולי שיקום, נקבע כי אם מדובר בעבירות בעלות חומרה יתרה, ניתן לעשות כן אך ורק בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן שתפורטנה בגזר הדין.

השאלה היחידה שיש לשאול אם כן, אם במקרה שלפני קיימות נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן המצדיקות הפחתה מהמתחם העונשי הראוי תוך הימנעות ממאסר לחלוטין כהמלצת שירות המבחן .

מצאתי כי המלצת שירות המבחן להימנע לחלוטין ממאסר איננה מידתית, בהתחשב בכך שמדובר בשני אישומים חמורים שעניינם סחר בסם מסוכן.

כאמור, הנאשם לא מכור בעצמו לסמים ולא משתמש בסמים. מדובר בחור צעיר, בעל עבר נקי, תעודת בגרות חלקית, שהחל בשרותו הצבאי והמעוניין לדבריו, להשלים לימודיו ולחזור לשרת בצבא. על פי גרסתו עבר העבירות החמורות כמעט בלית ברירה, קרבן של נסיבות שאילצוהו לסייע לאמו. לכאורה, יש בכך להציגו באור מעורר סימפטיה ואמפטיה, אלא שאין לשכוח כי בחור נורמטיבי לא יעלה בדעתו אפשרות שכזו והיה מוצא דרכים שונות לחלוטין לסייע למשפחתו. בבחירה שבחר הנאשם, יש להעיד על מערכת ערכים פגומה, קשרים עבריינים, והתעלמות מהפגיעה שפוגע באחרים לצורך מילוי צרכיו שלו . הימנעות ממאסר משמעה העברת מסר סלחני בניגוד לעמדה שעל בית המשפט לגלות.

למרות האמור, בשל תחילתה של דרך טיפולית, לאור גילו הצעיר, עברו ולאור המלצת שירות המבחן, לא אמצה עמו הדין ואפחית מהמתחם העונשי הראוי במקרה זה, שבהתחשב בכך שמדובר בשני אישומים, הנע בין 18 - 24 חודשי

באשר לחילוט הרכב:

מהעובדות בהן הודה הנאשם עולה בבירור כי עשה שימוש ברכב השייך לו לצורך ביצוע העבירות בהן הורשע. סעיף 36 א (א) לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג - 1973, קובע כי אדם שהורשע בעבירה של עסקת סם בית משפט יצווה כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה רכוש ששימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע עבירה או כדי לאפשר ביצוע העבירה, **זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט.**

קביעה זו נועדה להבטיח שמי שמרוויח מביצוע עסקת סמים לא יצא נשכר כשמסגרת האכיפה המרתיעה כנגד תופעת הסמים נועדה לחלט הרכוש של סוחר הסמים. המחוקק מאבחן בין הרכוש ששימש בביצוע העבירה לבין רכוש שהושג בביצוע עבירה. למעשה רק במקרה השני על בית משפט להכריז עליו כסוחר סמים בטרם ינתן צו החילוט.

למרות זאת, לאור בקשת התביעה ולאור העובדה שהנאשם הורשע בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן, בהתאם לסעיף 36 א (ב), הנ"ל, אני מכריזה עליו סוחר סמים.

השאלה היחידה הינה האם קיימים נימוקים מיוחדים אותם עלי לפרט המצדיקים להימנע מחילוט הרכב?

כאמור, הנאשם לא חולק על כך שהרכב שייך לו והוא הודה בעובדות מהן עולה כי עשה שימוש ברכב לצורך ביצוע העבירות. יצוין, כי למרות שהערתי לא אחת לתביעה על כך, לא המציאו הערכת שמאי לרכב או פלט לכן לא ידוע לי באם מוטלים עיקולים על הרכב ואם הרכב נתפס, ואם כן, היכן הוא מוחזק. אולם, הואיל וגם הסניגור לא העלה טענה אחרת בעניין זה, ובהעדר נסיבה שתצדיק הימנעות מכך, אני מורה על חילוט הרכב.

לאור כל האמור אני גוזרת על הנאשם עונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, בניכוי התקופה שהיה עצור.
 2. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה מסוג פשע על פקודת הסמים המסוכנים התשל"ג.
 3. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה מסוג עוון על פקודת הסמים המסוכנים התשל"ג ונהיגה בפסילה.
 4. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים.
- עליו להפקיד רישיונו כבר היום. אם לא יפקיד הרישיון, אף שיהיה פסול, לא תחושב תקופת הפסילה.

מוסברת לנאשם חומרת העבירה של נהיגה בפסילה.

5. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים וזאת על תנאי שלא ת/יעבור העבירות בהן הורשע/ה ו/או עבירות מהתוספת הראשונה ו/או השנייה לפקודת התעבורה כולל נהיגה בזמן פסילה במשך 2 שנים.

6. קנס בסך 3000 ₪, או 60 ימי מאסר תמורתו.

סכום הקנס יקוזז מהפקדון והיתרה תושב לו, אלא אם הוטל עיקול.

7. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה מסוג פשע על פקודת הסמים המסוכנים במשך 3 שנים מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

8. אני מורה על חילוט רכב סיטרואן מ.ר. 65-415-17 לטובת אוצר המדינה .

ניתנה והודעה היום כ"ו טבת תשע"ו, 07/01/2016 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

החלטה

הסם המסוכן יושמד.

ניתנה והודעה היום כ"ו טבת תשע"ו, 07/01/2016 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 10

אני מורה על עיכוב עונש המאסר בפועל בלבד למשך 45 יום לצורך הגשת ערעור בתנאים כדלקמן :

1. תעוכב יציאתו מן הארץ . לצורך זאת עליו להפקיד הדרכון במזכירות בית המשפט.
2. לאחר קיזוז הקנס מהפקדון תוותר יתרה של 2,000 ₪ שלא תושב לו .
3. ערבויות עצמית וצד ג' תעמודנה אף הן להבטיח התייצבותו בבית משפט, אם יתקיים או לצורך נשיאה בעונש שיוטל עליו.

ניתנה והודעה היום כ"ו טבת תשע"ו, 07/01/2016 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אתיר לו להפקיד דרכונו במזכירות בית המשפט תוך שעתיים, אולם מזכירות בית המשפט תוציא כבר עתה צו עיכוב יציאה מן הארץ בטרם יעזוב את אולם בית המשפט.

ניתנה והודעה היום כ"ו טבת תשע"ו, 07/01/2016 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה